

fører det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, har forlangt af os, at vi ſkulde ſtemme for dets Forſlag, forekommer mig at have Noget mindet om et Forlangende om, at den Gruppe, jeg hører til, ſkulde, for at bruge et Billede, gaa til Caneſſa. Jeg tror dog, at det maa mere tilſkrives det ærede Medlems Varme for at forſægte ſin Sag, end det virkelig ligger i et Onſke fra hans Side om her at gjøre Forſøg paa at lade os gaa under hans Nag. Jeg kan ikke tro, at det høitærede Medlem har havt en ſaadan Henſigt, men jeg kan ikke negte, at der er ſalbt Udtalelſer og Uttringer fra hans Side, ſom kunde give Anledning til denne Miſforſtaeſe. Men Sagen er for mig, og bør være for os Alle, af en ſaadan Betydning, mine Herrer, at den Mangel, der mulig maatte være tilſtede i Formen, at den Ynngælle, ſom mulig En eller Anden paa denne Side af Salen maatte finde i nu at gaa med det ærede Medlem, ikke bør forhindre os i at komme over „det høje Punkt“, ikke bør bidrage til, at vi ſtøde det ſidſte Forſøg fra os paa at føre denne Sag til en lykkelig Ende. Jeg er af den Mening, at vi bør ſkaffe det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og hans Parti Veilighed til at belægge deres Udtalelſer og Ord her i Salen med Ojeringer i en videre Forhandling med Landsthinget; jeg hører ikke til dem, der betvivle, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, der har ført Ordet for Partiet, ikke ogſaa er beſejet af et varmt Onſke for at føre denne Sag til en lykkelig Ende. Det forekommer mig, at det ærede Medlems Udtalelſer — læſte med et godt Blik — ikke kunne forſtaas anderledes, end at han og hans Gruppe vilde gjøre deres Beſte for at komme modſtaaende Anſtuelſer imøde, og derfor mener jeg, at det vilde være urigtigt, om man her fra denne Side vilde forhindre det ærede Medlem og hans Parti fra at gjøre dette Forſøg. I ethvert Tilfælde vil og kan jeg for mit Bedkommende ikke være med til at paatage mig det Anſvar, ſom det vilde være for mig, hvis jeg ſkjød det ſidſte Forſøg paa at føre denne for vort Fædreland ſaa vigtige Sag til lykkelig Ende til Side. Jeg har ogſaa den Tro, at Forhandlingerne i et Fællesudvalg maatte kunne føre til en lykkelig Udgang. Vi have jo dog i denne Samling fra den Side af Salen, hvortil jeg ſigter, modtaget virkelige Kjendſgjerninger for, at det er Partiets alvorlige Billie og Onſke at komme til en frugtbar Forhandling. Jeg tror derfor, at det er uberettiget at forudſætte, at naar man i denne den vigtigſte Sag, ſom har været for i denne Samling, har en lignende Udtalelſe fra dette Partis Side, dette da ikke bør tillægges en god og virkelig Betydning; jeg vilde ſætte Pris paa, om man fra denne Side af Salen maatte komme,

ſelv med nogen Ynngælle, ſelv ved at ſe noget bort fra den Form, hvori denne Annodning er kommen til os fra den anden Side, viſe dette Parti denne Tillid; jeg vilde ſætte Pris derpaa ogſaa for fremtidige Forhandlingers Skyld. Jeg ſtaar i den Hænſeende ikke paa det ſamme Standpunkt, ſom det ærede Medlem for Præſtø Amts 1ſte Valgkreds (Scavenius). Han ytrede med ſin ſædvanlige Mabenhed forleden, at han ganſte viſt i denne vigtige Sag lagde megen Vægt paa at komme til Forhandling og Forſtaaelse med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, men at han forøvrigt for Fremtiden var godt fornøjet med de Love, vi havde. Jeg ſtaar ikke paa det Standpunkt, det beſjender jeg aabent. Jeg tror ikke, vi bør indſtrænke vor Virksomhed til at vælge et Finantsudvalg paa 15 Medlemmer og ſaa lade dem regjere Danmarks Rige. Jeg tror, at i Langden ville vi være daarlig tjente dermed. Jeg tror, at vi bør ſtræbe efter en frugtbar Forhandling paa Sagerneſ reelle Grundlag. — Der er blevet talt om, at, ſelv om dette Forſlag ſalbt, vilde der dog mulig kunde ſte det, ſom et æret Medlem ſalbt „det Vidunderlige“. Jeg tror det ikke; jeg tror, det gaar med dette „Vidunderlige“, ſom med det i „Et Duffehjem“; det kommer ikke, men hvad der ſikkert vil komme, er Bebreidelſerne for, at det, der mulig vilde kunne blevet godt, derved er gaaet galt. Jeg ſtemmer derfor og opfordrer alle dem, der kunne følge mig i min Betragtning, til at ſtemme for det ærede Medlems Vndringsforſlag, ikke fordi jeg paa nogen Maade vil, ſom jeg udtrykte mig før, lyſe det i Kuld og Røn, thi jeg mener beſtemt, at det ſom reelt Forſlag er i alt Fald i mange Hænſeender uantageligt, men fordi jeg ikke vil være med til at bære Anſvaret for at ſkyde det Tilbud, ſom kommer fra den anden Side, bort, et Tilbud, hvorved mulig denne Sag kunde føres til en frugtbar Udgang.

Formanden (Krabbe): Da alle indtegnede Talere have fraſalbt Ordet, er for Diebliffet Ingen indtegnet.

Berg: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem har Ordet.

Berg: Da jeg i Mandags havde Ordet i denne Sag, gif jeg ud fra den efter tidligere Forhandling for mig tydelige Forudſætning, at denne Sag var afgjort, at det Spørgsmaal ikke længer i Virkeligheden var til Forhandling, om vi ſkulde føre denne Sag videre i denne Samling eller ikke, at det var beſluttet af et Flertal i Thinget at ſtandſe Forhandlingen og lade Sagen